N:r 4. Årg. 16 15 Februari 1911. Pren.-pris 1: 35.

以便以設耳

Kina-Missionstidningen

Sinims Land

耶和華以拉

Utgifvare: Kom. för Sv. Missionen i Kina. | Redigeras af ERIK FOLKE och EMMA BESKOW. | Expedition: Malmtorgsgatan 8. | Telegramadress: »Sinim», Stockholm. | Telefon: Riks. 44 59. Allm. Brunkeb. 17 35

Innehåll: »Boken» — Missionsstjärnan. — Från hemarbetet. — Min sista missionsresa under det gamla året. — Ett besök på utstationen i Sensi. — Meddelande från fältet. — Afguderiet på väg att utrotas ur Maudschuriet. — Pest i Mandschuriet. — Cigarretter. — Kraft i bönen. — En kallelse till Jesu lärjungar. — Kärleken är uppfinningsrik. — För våra små missionsvänner. — Missionsstatistik. — Åter i hemlandet. — För S. M. K:s missions- och bönekretsar. — Redovisning.

"Boken."

»Boken», skrifver vår syster Maria Pettersson, var vår första skolgosse i Sinan. Sedermera genomgick han som elev Yunchengs seminarium och är nu lärare i skolan härstädes. Sedan något mer än sex år tillbaka har han räknat missionsstationen här som sitt hem. Han kom till oss på ett rätt egendomligt sätt. Hans morbror, officer här i staden, miste jämte domaren sin plats till följd af att en dödsdömd anarkist från Shansi under sin flykt påträffats i ett tempel här i närheten. »Bokens» morbror, som hoppades att snart återfå sin befattning, bad då att under sin bortovaro få lämna sin systerson i min vård. Som jag under natten drömt, att nämnda begäran ställts till mig, och nu såg drömmen förverkligad, trodde jag mig böra gifva ett jakande svar. Hans underhåll har Gud försett genom vänner i Sverige. Det är nu omkring sex år sedan »Boken» kom hit, och han har varit mig till stor hjälp och glädje. Han är mycket talangfull, och vi hoppas, att han skall få tjäna sitt folk och utföra det arbete, Herren har förelagt honom. Då han i somras vistades hos sina släktingar, ville de ej låta honom återvända till oss, och han skref därför: »Då jag nu lämnar hemmet, måste jag försvinna utan de minas vetskap, ty jag vågar icke ta tillbaka det löfte, jag gifvit Herren.» Herren hjälpte dock, så att han icke behöfde smyga sig bort, och nu tyckas hans anhöriga vara nöjda med att han är här. Bedjen för honom!

»Boken».
Lärare i Sinans gosskola.

Missionsstjärnan.

Herren är konung — men hans konungarike går fram i det stilla och förborgade, i lidandets gestalt. Hans härlighets strålande konungamantel är ännu skyld af hans öfversteprästerliga klädnad, där han i det allra heligaste, i sin församling på jorden, beder för alla, som genom honom komma till Gud. Men han skall uppenbaras i stor makt och härlighet. Vi hafva inför våra ögon ett saligt hopp. Därför ock psalmistens rop till himmel och jord, till haf, mark och träd att fröjda sig och jubla inför Herrens ansikte, ty *han kommer för att döma jordkretsen med rättfärdighet och folken med sin trofasthet.* Och gäller icke detta tillrop äfven de kristnas hjärtan? Hvad är väl tro utan hopp om att Herren skall *återkomma?* Hvem kan väl hålla ut i denna värld af kamp, missräkningar och gåtor utan denna saliga utsikt om frid och en slutlig lösning på allt?

Intet arbete hänger heller så nära tillsammans med Herrens återkomst som just missionsarbetet. Den inre missionen med sina fattiga och sjuka, sina hungrande och törstande och fångna — på hvem ser hon annat än på honom, som, när han kommer igen, skall säga: »Jag var sjuk och i fängelse, jag var hungrig och törstig, och I hafven besökt mig, I hafven gifvit mig att äta, I hafven gifvit mig att dricka.»

Och *hednamissionen?* Den har Herren själf nära förknippat med sin återkomst. I Matt. 24 förkunnar han tecknen till sin tillkommelse. Bland alla de hemska tecken, som skola föregå hans ankomst, såsom krig, pest, hungersnöd, jordbäfning, hat och förföljelse, lyser emot oss en enda skön stjärna: *Missionsstjärnan.* »Ty evangelium om riket skall varda predikadt till ett vittnesbörd för alla folk, och så skall änden komma.» Sålunda är missionen det sista tecknet, som förebådar Herrens tillkommelse, härolden, som bebådar Konungens ankomst. Kom icke Johannes en gång med predikan om bättring och tro såsom morgonrodnaden före den uppgående solen? Så skall också nu predikan om himmelriket, hvilken missionen liksom en Johannes bär fram, bereda väg för Herren, vara den morgonrodnad, som förkunnar, att den stora lifssolen, Jesus Kristus, är i antågande. Och så blir till slut världshistorien — missionshistoria, historien om Guds frids- och kärlekstankar med världen.

Därför upp! Icke för att förlama dig utan för att stärka dig, säger jag — »Lyft upp dina ögon mot den kommande Herren!» Pilgrimen i ökensanden blir icke förlamad, när han ser ljusen från sin hemort glänsa sig till mötes. Hvad kan väl vara mer uppmuntrande än vissheten, att alla världens riken en gång skola blifva Guds och Kristi? Endast den som tror på *segern,* ilar frimodigt fram i *striden.* Och endast den som har det hela i sin fulländning för ögonen, låter bli att förarga sig öfver det lilla styckverk, han för ögonblicket ser. I minnens den härliga Kölnerdômen. Länge låg den som en koloss i ruiner. Byggnadsplanen hade gått förlorad, och ingen hade lust att bygga vidare. Då fann man till sist planen. Och när man i teckningen såg verket framför sig så majestätiskt och härligt, gick det ropet ut: »Upp, låtom oss bygga och fullända verket!» En hvar bragte sin byggnadssten. Och nu höjer sig den ståtliga dômen mot himmelen, närmande sig sin fulländning. — På samma sätt gäller det vid arbetet i Guds rike att hafva grundritningen framför sig: *Guds tankar i deras fulländning.* Det är nåd och ära att hafva fått vara med och arbeta på denna Guds älsklingsplan. På de stora egyptiska pyramiderna står denna stolta inskrift: »Ingen infödd har varit med om bygget.» Det var idel slafvar, som utförde verket. Men på Herrens verk står en helt annan inskrift, denna: »Hans barn hafva utfört arbetet.»

Välan då, mina älskade, Herren kommer och med honom segern. Det är åter krig och rykte om krig i världen. Mot öster, mot soluppgångens land, vända sig blickarna. Och dit skola också vi lyfta våra ögon. Där borta i en af de äldsta kristna församlingarnas kyrkor, i Aja Sofia, inträngde den falske profeten och förvandlade den kristna kyrkan till en moské. I koret stod en gång en härlig bild af Kristus och hans apostlar, inlagd på guldbotten. Med stuck och kalk hafva turkarna öfvertäckt denna bild. Men se, den lösa kalken har delvis börjat falla af. Lyser vårsolen ditin, så framlyser också helt klart ur denna grund af guld Kristi bild, Konungens, midt i sin församling. Äfven i våra dagar är Kristi bild af människohand och mänsklig vishet öfvermålad, öfvertäckt — och Herren låter det ske. Men när våren kommer, hans härliga uppenbarelse, då skall också hans bild åter lysa fram i stor härlighet. Då skola alla tungor bekänna, att han är Herren, Gud Fader till ära. Och inför honom skola alla knän böjas. Se under tiden endast du till, att hans bild klart lyser fram i *dig!*

E. Frommel.

Från hemarbetet.

Källan, som är öppnad i Sion, sinar aldrig. Den väller hvarje dag fram sina friska flöden. Ofta få de mest undangömda af Herrens elända vara de rikaste kanalerna. Vi meddela här några utdrag ur senast anlända bref.

En gåfva till missionen åtföljdes af dessa ord: »Gifna till heligt ändamål.»

Och gifvaren har ej blott gifvit penningar, han vill också arbeta för att få tidningen spridd och på så sätt låta budskapet om Herrens segrar utgå till andra.

* * *

»Ett gifvet löfte af en fattig broder, hvilkens hustru ligger på lasarettet.» Så vittnar en af våra missionsvänner om en gifvare, hvilkens gåfva han öfversände. »Så behöfvande han än är», fortsätter han, »kunde hans beslut ej ändras.» Det är uppmuntrande att finna sådana hjärtan.

* * *

»Härmed ett litet bidrag till S. M. K. i stället för blommor på S. B:s grafkulle.» En kärlekens gåfva i dubbel mening.

* * *

»Med dessa medel följa varma förböner för missionen i sin helhet såsom ock för arbetarne både här hemma och ute på fältet», skrifver en annan. — Stärkande ord i pröfningens hetta!

* * *

»Härmed vill jag infria ett löfte, som jag gifvit Gud vid ett visst tillfälle. En af mina kor hade nämligen sväljt en stor bit af en rofva, som fastnade i halsen och satt där bra länge. Jag lofvade Gud, att om han ville taga bort den, skulle jag gifva honom 10 kr. till det ändamål, han ville visa mig, och tanken föll på S. M. K. Gud hjälpte, som han alltid brukar göra, när han har någon viss afsikt därmed. Mottag därför denna lilla gåfva såsom från Gud! Allt är Herrens. Gifve han, att jag mer och mer måtte förstå det! Gud välsigne eder mission!»

Brefvet talar för sig självt.

* * *

En äldre syster berättar, hur Herren hulpit henne med att sprida missionskalendern. »Jag har», skrifver hon, »så

snälla medhjälpare. Eljest skulle jag ej blifvit af med så många ex., då jag själf icke kan komma utanför dörren. Herren är det.»

* * *

En son skrifver: »Pappa har genom sjukdom blifvit oförmögen att verka för tidningens spridning. Jag har därför öfvertagit den.»

Oss själfva ovetande kunna vi genom till synes obetydliga handlingar fostra våra barn för uppgifter i Guds rike.

E. F.

Min sista missionsresa under det gamla året. III.

Af *Aug. Berg.*

Från Tungchow till Hoiang kan man på god springare ledigt komma på en dag. Jag tog det sakta och framkom på andra dagen. Utefter vägen träffade jag flera gamla bekanta. Under det att jag en morgon sitter i ett värdshus vid vägen och dricker mitt te, kommer en brödförsäljare och säger: »Det här är ju pastor Peh från Tungchow!» Och så omtalar han för de omkringstående, vid hvilken gata jag bor, (visste ej, att jag flyttat), att jag har två gossar, som heta så och så, att vi morgon och afton tillbedja den sanne Guden, att vi ha opieasyl m. m. »Men hvem är du då?» frågade jag mannen. »Du måtte vara någon af mina f. d. patienter?» »Ja, det förhåller sig så.» »Men du röker ju nu igen! Antingen var min medicin dålig, eller är du en stackare; hvilket är det?» »Jo, det är jag, som är en stackare. I sex månader rökte jag ej, men sedan började jag igen.» »Ja, detta emedan du bara förlitade dig på medicinen och icke lärde dig bedja eller mottog Herren Jesus i ditt hjärta. Kom tillbaka till asylen ännu en gång och gör det bättre denna gång!»

I Hoiang var höstmötet öfver, men jag stannade i alla fall några dagar. Vi ha en flickskola där under syster Ida Anderssons ledning. Verksamheten i Hoiang har ej ännu hunnit få fart, men jag är glad kunna säga, att jag tror tecknen på framåtskridande äro större än tecknen på stillestånd. Broder Nathanael Högman delar sin tid mellan Hoiang och Hancheng. I den två mil från Hoiang belägna staden Cheng-hsien bedrifves sedan ett par år tillbaka verksamhet.

På väg från Hoiang till Hancheng besöktes utstationerna Lin-ho och Sha-po. På hvardera platsen finnes en liten snygg predikolokal, där små grupper af män och kvinnor om söndagarna samlas till gudstjänst. Diakonen Liu har sitt hem i Lin-ho. För några år tillbaka voro både han, hans hustru och hans hus förfallna, allt på grund af opierökning. Nu äro både man och hustru propra och trefliga, husen ombyggda och reparerade — allt en frukt af evangelium. »Vi vilja se Jesus», var det budskap, Herren gaf mig att där framföra, och jag betonade, hvad en anblick af Jesus, Försonaren, Frälsaren och Heliggöraren, kan medföra för välsignade följder.

Till sist anlände jag till Hancheng, syskonen Robert och Dagny Berglings verksamhetsplats, hvarest arbetet under deras bortovaro bedrifves af Nathanael Högman samt systrarna Anna Eriksson och Olga Ahlman.

Här har arbetet krönts med icke ringa framgång. En församling på 117 personer finnes, af hvilka 16 döptes vid höstmötet. Flera af församlingsmedlemmarne äro mycket nitiska i Herrens verk, under det att en del, liksom äfven på andra platser är fallet, lämna mycket öfrigt att önska.

För skolan behöfves en lämpligare lokal än den, som nu erbjudes invid stora gatan med dess buller, som så lätt distraherar sinnena. Här tillbringade jag tre dagar, en söndag inberäknad. På e. m. samma dag begrofs en af skolgossarne, en stackars krympling, öfvergifven af de sina, men, vi tro det, »upptagen af Herren.» Ps. 27: 10.

$1^1/_2$ mil från Hancheng ligger utstationen Si-üan, äldste och diakonen Ki's hem. Dit färdades Nathanael Högman och jag på måndagen. Jag hade ej varit där förut. Många minnen äro nog för flera missionärer förknippade med denna plats. »Herren er min Hyrde», stod det på en text i vårt rum, och tankarna fördes till flera af våra norska systrar, som här nedlagt ett troget och godt arbete, men som nu gått att af Herren undfå sin lön.

På tisdagen var det att ännu en gång gå öfver Gula floden, fast vid ett annat färjställe, för att komma tillbaka till Shansi. Natten tillbringade jag hos våra grannar och vänner, Mr och Mrs Gillies, som tillhöra Kina Inlandmissionen. Egentligen skulle jag nu farit direkt hem, men en inbjudan af den kinesiska församlingen i staden Chii-uh att öfvervara deras höstmöte gjorde, att jag vände mitt ansikte i nordostlig riktning i stället för sydostlig samt på tredje dagen ankom till Chii-uh. Det var flera år sedan jag besökte den platsen, och då jag nu närmade mig staden och »lyfte mina ögon upp mot bergen», som omgifva densamma, var det med vemod, jag tänkte på vännerna Mr och Mrs Duncan Kay, som i augusti 1900, under det att de dolt sig bland dessa berg, ledo martyrdöden. »Gud begrafver sina arbetare men fortsätter sitt arbete.» Nya krafter verka nu här. Under konferensen voro ej mindre än sex nationaliteter representerade midt inuti Kina, nämligen från Kina, Sverige, England, Australien, Tyskland och Amerika. Mr Friidinger öfverlämnade hela mötet åt mig och den unge evangelisten Wang Chi-tai, som under det sista året af Herren blifvit använd i Shansi, Shensi och Sichwan till att framkalla ett andligt uppvaknande inom de kinesiska församlingarna. Det var en stor förmån att få samarbeta med denne gudfruktige, ödmjuke broder. Man kunde ej undgå att lägga märke till att han hvarje gång kom från Herrens ansikte med ett direkt budskap från honom. Bedjen för denne man, att han må blifva bevarad och helgad i sanningen!

Efter ytterligare tre dagars ridt kom jag till sist hem på 42:dra dagen efter min bortresa. Min hustru, som under sina byresor blifvit utsatt för drag, hade fått ett ovanligt häftigt anfall af ryggskott, som hållit henne bunden vid sängen några dagar, men var nu återställd. Broder Carl Blom däremot var opasslig och är så ännu, men vi hoppas på snart vederfående. För öfrigt stod allt väl till, och känslan af att vara *hemma* är alltid densamma. Det är värdt att resa bort bara för att få erfara den!

Ett besök på utstationen i Sensi.

Förr tog det oss alltid en hel dag att resa från Honanfu till denna stad; nu går det på en timme med järnväg, och som tåget om vintern afgår i dagbräckningen, äro vi framme redan vid frukostdags, efter en halftimmes promenad från järnvägsstationen.

Strax innanför västra stadsporten ligger vid stora affärsgatan i en rad af små hus och låga butiker ett litet hus, som i hela staden är kändt såsom »missionskapellet». Ifrån gatan kommer man direkt in i ett större rum, hvars väggar äro prydda med traktater och bibliska taflor, bland hvilka en serie, föreställande den förlorade sonens historia, ådrager sig synnerlig uppmärksamhet. På bordet stå en tekanna och ett par koppar, och böcker äro framlagda för de besökandes räkning. Dagligen kommer någon af grannarne eller en förbigående främling in, och enligt kinesisk sed bjuder evangelisten alla gäster på te. Under det de sitta ned och samtala, förkunnar han för dem frälsningens budskap. Han är ju själf ett vittnesbörd om Guds frälsande nåd. »I kännen ju mig», säger han, »och mitt forna lif. Jag var soldat och en vild slagskämpe, en opierökare och spelare. Men Gud förbarmade sig öfver mig, frälste mig och drog mig upp ur syndens dy.» Han söker sedan visa sina åhörare till Jesus, som är vägen, sanningen och lifvet. »Ack», säger någon af de besökande, »vi hafva aldrig hört om detta förut». Och en annan, en främling, utropar, i det han lägger ihop en bok, som han tagit upp från bordet: »Jag har sökt sanningens väg, och *detta* är den rätta vägen.» Denne man kommer sedan hvarje kväll tillbaka för att få höra mer. Midt på golfvet står en man med reslig växt, grått hår och ovanligt ädla anletsdrag. Han tillhör en orden, hvars medlemmar utlofva att vinlägga sig om rätt och rättfärdighet. För närvarande bor han i ett tempel utanför staden, där han inrättat en opieasyl. Han känner sig dragen till denna lära om rättfärdighet. Men skall han väl böja sig för Jesus och mottaga honom såsom sin Frälsare? Endast Guds Andes öfverbevisande kraft kan verka detta.

I dörröppningen stå några gamla kvinnor. Vi bjuda dem att stiga in och sitta ned i ett rum inne på gården. Ett bord midt på golfvet, en stol och några bänkar utgöra hela möbleringen. Men väggarna äro hvitmenade, tegelgolfvet rensopadt, och solen lyser så vänligt in genom den öppna dörren och genom pappersfönstret. Vi slå oss ned, fråga hvarifrån de kommit och huru gamla de äro samt göra oss underrättade om deras familjeförhållanden. Småningom leds samtalet in på det viktigaste af allt. Bibelkvinnan Ma söker leda kvinnornas tankar från »den allvisa försynen», som de ju åberopa och på sitt sätt ju tillbedja, till Gud och hans frälsningsråd. Då vänder sig en liten vänlig gumma till mig och säger: »Hvad ni talade om i går, gjorde mig så godt. Skulle ni vilja taga emot detta, som jag tagit med mig?» tillägger hon, i det hon tar fram ett granatäpple, som hon hade inlindadt i sin rutiga näsdnk. Hon såg helt glad ut, när jag sade, att jag skulle taga hem det till min mor, och att i vårt land växa inga granatäpplen.

Nästa dag gingo vi ut till en by söder om staden. Det fanns i hela byn ej en gård, som icke blifvit förstörd af öfversvämningen, då Lofloden på ett par timmar hade stigit öfver sina bräddar och invånarne skyndsamt måst lämna allt och fly till höjderna. Sedan vattnet sjunkit, hade de kommit tillbaka men endast funnit förödelse. Grödan var också förstörd och höstskörden slog fel.

Vi gingo genom stora bygatan. Här och där samlades en liten grupp omkring oss. De lyssnade gärna, när vi talade till dem, samt köpte böcker och traktater. Till slut kommo vi till det sista huset i byn. Här samlades åter en liten skara. De togo ut stolar och bådo oss sitta ned, under det att en gammal man med ärevördigt utseende och långt hvitt skägg tog upp en traktat och började läsa för de församlade, som uppmärksamt lyssnade. Helt oväntadt stod vår vän, den gamla gumman, åter vid vår sida och hälsade helt vänligt. Plötsligt försvann hon och gick in i huset men kom snart tillbaka med en kaka, skuren i bitar. Och med samma blida leende och vänliga blick som förut sade hon: »Var god och ät! Detta är, hvad vi offrat åt den himmelske Fadern.» Den gamle skolläraren, som under tiden läst igenom hela traktaten, var hennes man. Vi lämnade honom en liten bok och sade dem farväl.

Det finnes hundra, ja, tusentals byar och hem i dessa trakter, dit fridens evangelium ännu ej nått. *Skörden är mycken, men arbetarna äro få. Bedjen fördenskull skördens Herre, att han utsänder arbetare till sin skörd! Gån åstad. Se jag sänder eder* — — —

Ebba Burén.

Meddelande från fältet.

Från *Hoiang* skrifver missionär N. Högman:

Vid vårt höstmöte förekommo inga dop. Tillståndet i församlingen ingaf oss många bekymmer, och icke mindre än 5 församlingsmedlemmar måste å församlingens vägnar allvarligt varnas. Vi hade dock sedan den glädjen att se dem alla erkänna sina fel och under tårar söka förlåtelse och upprättelse. Några forskare sade sig ock vilja börja vandra med Herren. Församlingen beslöt att afsätta 12 täls till ett blifvande gatukapell i Hoiangs stad.

Afguderiet på väg att utrotas ur Mandschuriet.

Dr. John Ross, som sedan år 1873 med stor välsignelse verkat i Mandschuriet, omtalade under konferensen i Edinburg, att omkring 30,000 män, kvinnor och barn hafva intill närvarande stund döpts i Mandschuriet. Dessutom finnas hundra tusentals, som stå djupt intresserade för kristendomens sanningar. *Tolf infödda pastorer* och flere evangelister underhållas af sina egna församlingar. *Afguderiet är på väg att utrotas ur Mandschuriet.* Templen få förfalla till ruiner eller förvandlas till regeringsskolor, i hvilka undervisning meddelas i västerländska ämnen. Buddaismen har icke längre det minsta inflytande. Dessa resultat äro till största delen en frukt af evangelii predikan i Mandschuriet. Af de stora skaror, som omvändts

eller stå under evangelii inflytande, är det dock föga mer än ett hundratal, som direkt påverkats af utländska missionärer. Det är hufvudsakligen de infödda kristna själfva, som utfört missionsarbetet.

Pest i Mandschuriet.

En den mest elakartade farsot har sedan någon tid tillbaka härjat i Mandschuriet. Den är så svår, att hundra procent af de smittade lära dö. Man börjar i Peking bli orolig att pesten skall utbreda sig äfven till andra delar af Kina.

Situationen är så betänklig, att den manar Guds folk till allvarlig bön, dels att denna landsplåga må stäfjas, dels att missionsläkare och andra, som försöka hjälpa de angripna, själfva genom Guds nåd må bevaras för smittan.

Enligt i dagarna ingångna underrättelser hafva missionär och fru Aug. Berg måst uppgifva sin första resplan att företaga hemresan öfver Sibirien, och kunna de därför ej vara att hemvänta förrän i medlet af mars.

Cigarretter.

I tidskriften »Chinese Recorder» för sept. 1910 läsa vi följande: Cigarretter spridas öfverallt till oerhördt billigt pris. I paketen finnas inlagda goda bilder, dåliga bilder, spelkort och bibliska bilder allt för att tjäna som lockbete. Under nattens mörker uppklistras öfverallt i städerna stora plakat ofta af tvifvelaktig art för att puffa för varan. Cirkulär och småskrifter, hvilka affärsmännen artigt vägrat att ta emot, uppklistras utan deras vetskap på dörrarna till butikerna. Så aggressivt går man tillväga under föregifvande, att de utländska regeringarna äro intressenter i saken. Hvad skall resultatet bli, då sådant obehindradt får fortgå bland Kinas okunniga massor?

Kraft i bönen.

Hvad kunna vi göra i betraktande af världens stora andliga behof?

Det var en troende kvinna i England, som hade fått på sitt hjärta att bedja för David Hill, en missionär i Kina. Hon började bedja, att Gud på ett särskildt sätt skulle välsigna denne man. Så skref hon ett bref, hvari hon omtalade detta för honom. Men innan hon hade afslutat brefvet, kallade Herren henne hädan. En tid därefter påträffades detta bref och skickades ut till missionär Hill. Denne fann, att just vid samma tid, då Gud manat henne att bedja för honom, hade han för Kristus fått vinna pastor Hsi, den man, hvars apostoliska nit vi väl känna till.

Det ligger *kraft i bönen*. Och Gud har just på denna väg kallat *oss* till *sina medarbetare*. Här kan *hvar och en* vara med.

G. Whitfield Guinness.

En kallelse till Jesu lärjungar.

Kallelsen lyder lika för alla: härefter skall du fånga människor. Man drager fiskarna upp ur vattnet. Du skall alltid upplyfta, uppfostra, uppmuntra, ja, i synnerhet uppmuntra dina medmänniskor, alltid något *uppåt!* Din ställning må för öfrigt vara aldrig så oansenlig, dina gåfvor aldrig så små, dina penningetillgångar aldrig så begränsade — din kallelse är lika stor som en apostels: att alltid *hjälpa* dem, med hvilka du kommer i beröring, en smula *uppåt*. Församlingen har under årens lopp förlorat många krafter, därför att de icke sattes i arbete, medan de voro varma och friska.

Jaså, du har så svårt för att tala med folk? Det gör icke det minsta. Folk har i allmänhet hört mer än nog. *Lef* för dem, det är mycket bättre, och *bed* för dem, det är ännu bättre, och det *kan* du. Jag tycker det är härligt att blifva sänd åstad med ingen annan uppgift än den att alltid göra det en smula ljusare för de människor, bland hvilka jag blifvit ställd, och att hjälpa dem — Gud hjälpe mig därmed — att *se Gud!* Detta kunna vi göra. Jesus har sagt: »*Följ mig, och jag skall göra eder till människofiskare*». Vi blifva människofiskare, själavinnare, helt enkelt genom att *följa* honom.

Olf. Ricard.

Kärleken är uppfinningsrik.

I Engelska kyrkomissionssällskapets tidning läses följande:

»Vi ha mottagit en växel på kr. 114: 30 från en vän, som önskar vara okänd, men som i sitt bref förklarar, huru den sända summan kommit till: Han skrifver: Inbesparadt

genom att icke röka: 2: 70; genom att på en ångbåt begagna andra klass i stället för första: 6: 30; genom att försaka en kopp te med dopp: 90 öre; genom att afstå från en omgång nya kläder: 85: 50. Regelbundet bidrag till missionssällskapet: 18: 90. Summa 114: 30.»

Gud älskar en glad gifvare.

För våra små missionsvänner.

Herrens välsignelse gör rik.

För många år sedan lämnade en sextonårig gosse i Amerika sin hemort för att ute i världen söka sin lycka. Allt vad han ägde, bar han i ett knyte under armen. Han hade icke gått långt, förrän han mötte en gammal sjökapten, vän till hans far. Detta möte blev betydelsefullt för gossens hela liv.

Följande samtal utspann sig dem emellan:

»Nå Vilhelm, vart skall du ta vägen?»

»Det vet jag inte. Far är för fattig att längre ha mig hemma. Han säger, att jag nu måste försörja mig själv.»

»Nåja, det skall du icke vara ledsen över», sade den vänlige kaptenen. »*Börjar* du bara riktigt, så går sedan allt det övriga av sig själv.»

Vilhelm berättade, att det enda, han kunde, åtminstone något litet, var att göra tvål, ty med sådant arbete hade han hittills hjälpt sin far.

»Gott», sade kaptenen, »nu skola vi bedja tillsammans. Så vill jag giva dig ännu ett råd, och sedan får du i Guds namn gå vidare.»

De knäböjde vid sidan av vägen, och den vänlige gamle mannen bad helt varmt till Herren för Vilhelms framtid. Sedan sade han:

»*Någon* måste alltid vara den bästa tvålfabrikanten i New York, och *du* kan bli det lika väl som någon annan. Ja, jag till och med hoppas, att du skall bli det. Men framför allt måste du bli en bra och hederlig karl, och för att kunna bli det får du lov att giva Herren ditt hjärta. Så vill jag råda dig att för var krona, du förtjänar, giva Herren, hvad honom tillkommer, att göra din tvål på ett ärligt sätt och alltid giva riklig vikt. Gör du det, så blir du med all säkerhet en stor, god och rik man.» Så skildes de åt.

När gossen kom till staden, erhöll han snart arbete. Ensam, som han var, och långt ifrån sin hembygd tänkte han både på sin troende mors och den varmhjärtade kaptenens ord. Han ville »först av allt söka Guds rike och hans rättfärdighet.»

Sedan han förtjänat sin första krona, funderade han mycket på, vad kaptenen kunde ha menat med uppmaningen att giva Herren vad honom tillkom. Han forskade i sin bibel och fann, att judarna voro anbefallda att giva Herren tiondelen av allt vad de förvärvade, och så beslöt han att göra på samma sätt.

Efter några år dogo fabrikens båda innehavare, och så väl var Vilhelm ansedd, att han fick övertaga hela affären. Han var fast besluten att alltjämt följa kaptenens råd, använde därför vid sin tvålberedning endast de bästa ingredienser, vägde alltid hederligt åt sina kunder och lät sin bokförare upplägga ett särskilt konto för Herren samt i detta införa tiondelen af hela inkomsten. Han hade vid denna tid fått ett eget hem och såg tydligt, hur Herrens välsignelse vilade såväl över hemmet som affären. Han var redan förmögnare, än han någonsin hade tänkt sig möjligheten av att bliva.

När Herren så hade välsignat honom, tyckte han, att det var alldeles för litet att giva tionde och beslöt att i stället giva Herren två tiondelar af sin inkomst. Från denna tid hade han ännu mer framgång i alla sina företag. Han ökade nu på, vad han avsatte åt Herren, först till 3, så till 4, så till 5 tiondelar och beslöt till sist att giva hälften av hela sin inkomst.

Sina barn uppfostrade han väl, och varje plan uppgjorde han inför Herrens ansikte. När hans inkomst ytterligare växte, sade han Herren, att han icke mer ville räkna utan ställa hela sin förmögenhet till hans förfogande. Och se, nu blevo hans förhållanden ännu bättre.

Ja, så lyder i korthet *Vilhelm Colgates'* levnadshistoria, en man som givit millioner för verksamheten i Guds rike och i missionshistorien lever i välsignadt minne.

Gud give, att många små gossar och flickor måtte vandra i hans fotspår!

Missionsstatistik.

Enligt en till Edinburgkonferensen utkommen stor missionsatlas, försedd med statistiska uppgifter öfver alla olika missionssällskap och missionsfält, funnos år 1908:

Missionärer (manliga)	8.025
Läkaremissionärer (manliga)	641
» (kvinnliga)	341
Missionärshustrur	5.406
Ogifta kvinnliga missionärer	4.988
Inalles	19. 401
Infödda arbetare såsom evangelister, lärare, bibelkvinnor m. fl.	98.388
Missionsstationer	3.478
Utstationer	32.009
Församlingar på missionsfälten	16.671
Församlingsmedlemmar	1.925.205
Döpta	3.006.373
Söndagsskolor	24.928
Söndagsskolbarn	1.198.602
Evangelistskolor och teologiska skolor	489
Dessas lärjungar	12.543
Barnhem och andra uppfostringsanstalter	1.594
Industriskolor	284
Dessas lärjungar	15.535
Dagskolor	28.901
Dessas barn	1.165.212
Sjukhus	550
Patienter	164.245
Under ett år behandlade sjuka	7.501.013
Dessutom gjorda operationer	157.655
Medicinska skolor	111
Elever i dessa	830
Sjuksköterskekurser	92
Elever i dessa	628
Af hednakristna under ett år för missionsändamål insamlade medel kr.	9.816.840

Åter i hemlandet.

Missionär *Ossian Beinhoff*, som år 1902 utreste till Kina, har i dagarna anländt till hemlandet. Hans fru och lille son stanna ännu en tid hos anhöriga i Amerika.

För S. M. K:s missions- och bönekretsar.

Tacksägelseämnen: Läraren »Boken i Sinan» (sid. 25). Församlingen i Hancheng med dess 117 medlemmar (sid. 27). Öfriga meddelanden i Aug. Bergs berättelse (sid. 27). Att så rikligt med medel inflöto i januari.

Böneämnen: Hoiangs station (sid. 28). De af pesten hemsökta (sid. 29). Att makarna Berg må få en god hemresa. Att Herren må välsigna missionär Beinhoffs vistelse i hemlandet samt i nåd uppehålla syskonen på fältet. Räknadt på människovis behöfdes för det pågående arbetet dubbelt så många arbetare på hvarje plats.

Redovisning

för influtna medel till "Svenska Missionen i Kina" under januari månad 1911.

N:o		Kr. Ö.	Kr. Ö.
2.	Sparbössemedel fr. Hvetlanda mfg gm J. P. C.	52: —	
3.	D:o fr. Maramö gm I. J.	33: 75	
4.	»En sparpenning från en gammal fattig kvinna i Bjurbäck» gm L. F. H.	1: 60	
5.	Insamling af vänner i Kramfors gm J. N.	15: —	
6.	I. V., Linköping, gm A. K.	5: —	
10.	H. D., Karlsborg, rab. på H. S. Ö.	3: 13	
11.	L. B., Biarritz, öfverbet. på S. L.	1: 25	
12.	A. O:s sparbössa, Öhrviken, Skellefteå	4: —	
13.	»Mamma»	25: —	
15.	G. B., Sthlm, till M. Ringbergs underhåll	25: —	
16.	Hakebo mfg gm G. S., Hakebo, ... Linderås	50: —	
17.	Sv. Lärarnes mfg, till D. Landins underhåll, gm K. L. H., Göteborg.	25: —	
18.	O. C:s sparbössa, Tibro	12: 15	
19.	Kollekt i Torsö gm O. C., Tibro	12: 56	
20.	Onämnd, Torsö, gm d:o	5: —	
21.	C. L., Alstaberg, Södertelje	23: 05	
22.	»För ett heligt ändamål» fr. A. O.	100: —	
23.	M. L. L., Göteborg	100: —	
27.	A. A., Lindesberg	50: —	
29.	Sparbössetömningen d. 6. jan. i Betesdakyrkan, Sthlm, (däraf från B. E. kr. 100)	470: 94	
30.	J. v. H., Sthlm, »Till kinesernas frälsning	200: —	
31.	L. F., Sthlm, försålda kash	3: —	
32.	Rogla jungfruförening gm J. W. Rogla, Tenhult	30: —	
33.	»Tackoffer»	65: —	
34.	K. F. U. M:s missionskrets, Göteborg, till Andrew Ericsons underhåll gm P. E.	200: —	
35.	Ljungbergs syföre:g, Åker, gm K. A.	50: —	
36.	Böneckretsen i Norrköping, ur sparbössan gm K. S.	26: 75	
39.	C. & H. W., Jönköping, gm K. N.	20: —	
40.	G. S., Uppsala, »I stället för blommor på S. B:s grafkulle»	10: —	
41.	Flickföreningen i Hvetlanda, till Aug. Bergs underhåll, gm J. P. C.	275: —	
42.	Ekekulls mfg. gm C. A. L., Solshester, Skede	30: —	
43.	T. gm A. S., Lilla Ullevi	5: —	
44.	Kollekt & sparbössemedel fr. Hassle missionshus gm S. A., Brodderud, Mariestad	90: 40	
45.	Kollekt & sparbössemedel fr. Mörtevik gm d:o	17: 86	
46.	Sparbössemedel fr. M. A., Altorp, gm d:o	2: 82	
47.	D:o fr. S., Johannesberg, gm d:o	2: 83	
48.	S. & B. R. Sthlm	25: —	
49.	»Ett löfte» fr. A. J. gm M. K., Askarsmåla, Misterhult	20: —	
50.	Sparbössemedel fr. E. W., Sthlm	23: —	
51.	H. S., Uppsala, gm G. N.	25: —	
52.	Gm P. P., Vrångö, Styrsö	76: —	
53.	G. S., Boda, Björkö, Nässjö, rabatt på S. L.	1: —	
54.	M. F., Herrljunga, rab. på d:o	3: —	
55.	M. F., d:o på H. S. Ö.	10: 63	
56.	H. S., Göteborg, gm K. E. B.	25: —	
58.	K. E. B., Göteborg, rab. på H. S. Ö.	1: 81	
59.	Sparbössemedel gm J. U., Värnamo	64: 41	
61.	A. S., Lilla Ullevi, försålda kash	5: —	
	Transport	2,322: 94	
	Transport	2,322: 94	
62.	Sparbössemedel gm H. T.	6: 50	
63.	M. M., Värnamo	100: —	
64.	Vartofta-Åsaka församling, utgörande hälften af behållningen vid en missionsauktion den 1 sept. 1910 gm B. G. E., Vartofta	125: —	
65.	H. S., Väring, gm d:o	50: —	
66.	M. B:s sparbössa	25: —	
67.	Sparbössemedel fr. A. L., Helgesta, gm A. N. Hackvad	6: 67	
68.	D:o fr. A. L. N., Helgesta, gm d:o	4: 60	
69.	D:o fr. K. L., Härfvesta, gm d:o	4: 12	
70.	D:o fr. folkskolebarn vid kyrkan gm d:o	7: 05	
71.	Ur sparbössor gm d:o	26: 54	
72.	Fyllnad gm d:o	1: 02	
74.	I. F., Forneboda, Lindesberg	20: —	
75.	T. S., Strengnäs	2: —	
76.	Insamling trettondagen i Undersåker gm J. Å., Hälland	96: —	
77.	Jönköpings mfg, däri inbegripet missionärsparet Bergs underhåll för 1911 gm K. P.	3,275: —	
80.	N. I. gm. A. G., Hagaberg, Grönskåra	5: —	
81.	E. K. gm d:o	5: —	
82.	H. J. gm d:o	2: —	
83.	Familjen G., Hagaberg, Grönskåra	14: —	
84.	Tofteryds östra mfg, sparbössemedel för 1910, gm A. G., Skillingaryd	150: —	
85.	S. Å. gm F. F., Strand, Sundsvall	10: —	
86.	R:s missionsbössa gm A. K. Linköping	5: —	
87.	K. L., Kristdala	5: —	
90.	A. & A. N.	5: —	
91.	S. G:s sparbössa genom J. H., Bodanäs, Nässjö	7: —	
92.	Två sparbössor gm d:o	10: —	
95.	Häfnyds mfg gm O. K., Nöthult, Bottneryd	20: —	
96.	Fr. syföreningen i Ekenäs, Växtorp: Auktionsinrop den $^{22}/_{8}$ 1910 kr. 317: 78; syföreningens sparbössa kr. 65: 16; kaffe m. m. vid auktionen kr. 18: 20; öfverbetalning 80 öre, gm P. A. B., Halltorp	401: 94	
97.	K:s sparbössa gm d:o	1: 82	
99.	P. A. B., Halltorp, rab. på H. S. Ö.	4: 73	
100.	Sparbössemedel gm H. B., Hofva	45: —	
101.	Gm A. L., Hemse	25: —	
102.	Kollekt d. $^{6}/_{1}$ i Edsbergs kyrka gm G. W.	19: 02	
103.	D:o d. $^{7}/_{1}$ i Gropens missionshus gm d:o	10: 08	
104.	D:o d. $^{8}/_{1}$ i Hackvads kyrka gm d:o	28: 20	
105.	Sparbössemedel fr. Edsberg gm d:o	21: 42	
106.	Tomastorps mfg gm M. K., Askarsmåla, Misterhult	50: —	
107.	Galtås mfg. gm A. J., Klefshult	20: —	
109.	K. M., Frösäng, Ödeshög	5: —	
110.	S. M.	120: —	
111.	Sparbössemedel fr. söndagsskolan i Boda, Björkö, gm G. S.	21: 12	
112.	Söndagsskolan i Svartsjö gm H. R.	15: —	
113.	M. L., Hagaberg, Södertelje, rab. på H. S. Ö. & öfverbet. på div. böcker	2: 53	
115.	G. A. E., Osmundsberg, Kärfsåsen	10: —	
116.	E. H., Landskrona	7: 50	
117.	»Blanka pengar & 1-öringar i Jesu välsignade namn» fr. O. & H. K., Lund	5: —	
121.	Forsa ungdomsförening gm K. A., Björneberg	10: —	
122.	Kollekt i Stångberga gm E. V., Kårsta	3: 50	
123.	K. J., Stångberga, Kårsta, resemedel	10: —	
124.	I. B., Forsa, Katrineholm	5: —	
125.	Sparbössemedel gm B. V., Figeholm	40: 02	
	Transport	7,192: 32	

	Transport	7,192: 32	
128.	D:o fr. K. H. N., Säfsjö	25: —	
129.	S. B., Mariestad	14: 90	
130.	J. O. D., Moholm, gm C. V. C. Töreboda	8: —	
131.	L. M. gm d:o	6: —	
132.	C. J. J. gm d:o	1: —	
133.	E. B., Sthlm	10: —	
134.	T. & J. L., Sthlm	100: —	
135.	G. C. D., Ekhamra, Södertelje	10: 25	
137.	Sparbössemedel fr. Kjestads & Kinekleva mfg gm M. J., Gössäter	49: 40	
138.	N. L. gm A. Å. Helsingborg	100: —	
139.	Askåsens arbetsförening gm A. J.	40: —	
140.	Kollekter i Mullsjö gm C. L.	20: 73	
141.	Flisby mfg gm C. V. N.	50: —	
142.	H. W. »I stället för blommor till L. R:s graf» gm A. K. Linköping	2: —	
143.	G. P., Spigården, Elgarås, gm H. I. Fridhem	100: —	
144.	O. A., Myrhult, Elgarås, gm d:o	10: —	
145.	Sparbössemedel fr. vänner i Elgarås gm d:o	12: 21	
146.	D:o fr. A. J., Mariestad, gm S. A.	3: 80	
149.	Karlslunda syförening gm K. B. Påryd	50: —	
150.	O. B. till M. Ringbergs underhåll gm A. D.	20: —	
151.	E. M. till d:o gm d:o	100: —	
152.	Kollekt vid bröllop i Vreta gm O. A. O., Östervåla	3: 73	
153.	H. O., Tolbo, gm d:o	5: —	
154.	M. & E. J., Ödeshög	40: —	
155.	H. J., Ödeshög	12: 50	
158.	K. O., Kristineholm gm A. J. Y., Tunarp, Rydsnäs	50: —	
159.	M. A., Haga, gm d:o	4: —	
160.	Onämnd, gm d:o	1: —	
161.	Kollekt i Björnö gm M. H., Björnö	10: —	
162.	Fyra sparbössor i Betesdakyrkan	58: 05	
163.	V. R:s sparbössa gm A. N., Hackvad	2: 32	
164.	S. T., Sthlm	25: —	
165.	E. R., Sthlm	100: —	
167.	K. Vedums mfg gm F. G. D., Götened	30: 90	
168.	»Ur bössan» fr. B. J., Sigtuna	12: —	
169.	B. J., Sigtuna	3: —	
170.	»Öfverskott på prenumeration» fr. B. J.	1: 05	
171.	A. L. gm J. V. H., Torstorp, Finspong	5: —	
173.	C. N. H., Viken, gm Ev. Fosterl.-Stiftelsen	10: —	
175.	S. gm E. G., Skärfsta, Sollefteå	5: —	
176.	Ingatorps mfg gm K. Q., Ingatorp	25: —	
177.	Sparbössemedel gm S. N., Skellefteå	161: 20	
178.	»Ett taekoffer»	50: —	
179.	Sparbössemedel fr. M. Ö., Innervik gm d:o	4: 06	8,544: 42

Särskilda ändamål:

N:o		Kr. Ö.	
1.	L. U., Sthlm, »Grundplåt till ett hem för missionärernas barn»	50: —	
7.	A. K. »En glädjesparbössa» till blifv. sommarhemmet	5: —	
8.	A. K., Linköping, till Wang Fuhsengs underhåll	100: —	
9.	A. K. & E. W., Linköping, till en bibelkvinnas underhåll	50: —	
14.	Söndagsskolbarnen i Björnö, till barnen i Kina, gm M. H.	3: 50	
24.	M.—L. L., Göteborg, till fru Ti's underhåll	50: —	
25.	M.—L. E., Sthlm, till en gosses underhåll i H. Tjäders skola	50: —	
26.	Missionsvänner i Mossby, till V. Westers verksamhet, gm C. T. E., Berga Stenhuggeri	75: —	
28.	Lille Ejnars gåfva, till Kinabarnen, gm K. S., Arvika	3: 15	8,544: 42
	Transport	386: 65	
	Transport	386: 65	8,544: 42
37.	Bönekretsen i Norrköping, till Berglings skola, gm. K. S., Norrköping	165: —	
38.	H. T., Linköping, till Tu-hsins underhåll	15: —	
57.	L. J. W:s sparbössa, till blifv. sommarhemmet, gm K. B., Göteborg	12: 65	
60.	Två missionsaskar fr. B—d, till blifv. sommarhemmet, gm A. M.	10: —	
73.	P. O., Granby, Hallsberg, till skolfonden	170: —	
78.	Jönköpings mfg för bibelspridning i Kina gm K. P.	50: —	
79.	C. A. H., Linköping, till blifv. sommarhemmet	3: —	
88.	»Kinabössan» i volontärskolans soldathem, Karlsborg, till G. A. Stålhammars verksamhet	4: 43	
89.	A. & A. N. till blifv. sommarhemmet	5: —	
93.	En sparbössa, till d:o, gm J. H., Bodanäs	3: —	
94.	S. S., Sthlm, att användas till upptagande af ett fönster på Emma Andersons mottagningsrum för kvinnor å Honanfu station	10: —	
98.	E., till blifv. sommarhemmet, gm P. A. B., Halltorp	12: 45	
108.	Jönköpingskretsens kristl. ungdomsförbund, att användas för verksamheten på H. Linders station, gm K. N., Jönköping	200: —	
114.	Söndagsskolbarnen i Hofva till M. Petterssons skolarbete i Sinan	5: —	
118.	Bäckershofs söndagsskola, till Hanchengs söndagsskola, gm A. K., Karlstorp, Bäckershof	5: 50	
119.	Forssa söndagsskola, till Hanchengs söndagsskola, gm E. B., Forssa Bruk	11: —	
120.	Forssa ungdomsförening till bibelkurs i Hancheng, gm K. A., Björneberg, Forssa Bruk	15: —	
126.	Erstorps ungdomsförening, till Fengshi-tsäns underhåll, gm A. L., Wiggestorp	100: —	
127.	L. E., Sthlm, »En liten, liten sten, till grunden till hemmet för missionärernas barn»	10: —	
136.	Behållning från en söndagsskolfest i Kjestad, till barnen i Kina, gm A. & J.	12: 50	
147.	T. G. H. & S. F., Sthlm, till hemmet för missionärernas barn	5: —	
148.	O. F., Södertelje, till blifv. sommarhemmet	2: 50	
156.	B. R., Sthlm, två sparbössor till blifv. sommarhemmet	14: —	
157.	S. S., Sthlm, till Koh-shas-hsiens underhåll	75: —	
166.	A. & E. B. Sthlm, till Wangs underhåll	50: —	
172.	E. B., Gunnarskog, Flisby, till blifv. sommarhemmet	7: 51	
174.	Visby 5-öresförening, till G. A. Stålhammars evangelisationsarbete, gm M. S.	29: 60	
180.	Till Ma-ken-hsis underhåll	25: —	1,414: 79
	Summa kr. under jan. månad		9,959: 21

Med varmt tack till hvarje gifvare.

Han gör hvad de gudfruktiga begära och hör deras rop och frälsar dem. Ps. 145: 19.

Svenska Boktryckeri-Aktiebolaget, Stockholm, 1911.